

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	IV K 181/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	J. J. (1), A. W. (1)	art. 280 § 1 kk i art. 275 § 1 kk i art. 276 kk i art. 119 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>J. J. (1) i J. I. (1) – koledzy z pracy spędzali wieczór z 30/31 października w Ł. na ul. (...). S. alkohol. Spotkali wówczas kolegę J. J. ze szkoły – A. wójtewicza, który także spędzał czas ze swoimi dwoma kolegami, których danych nie ustalono. Mężczyźni wspólnie spożywali alkohol.</p>	<p>wyjaśnienia J. J. (1) wyjaśnienia J. I. (1)</p>	<p>74odw., 529 244-245, 530</p>	
<p>W nocy 31 października 2021 roku około godz. 2.25 N. S., narodowości o., wracał do domu ulicą (...). W pewnym momencie idąca za nim grupa pięciu mężczyzn, wśród których znajdowali się oskarżeni J. J. (1), A. W. (1) i J. I. (1) zrównała się z nimi zaczęła kierować w jego stronę słowa obraźliwe dotyczące jego pochodzenia m.in. „murzyn, negros, ciapaty”. Pokrzywdzony był równocześnie wygwizdywany przez sprawców. Pokrzywdzony zatrzymał się i zapytał o co chodzi? Wówczas mężczyźni otoczyli pokrzywdzonego, zachowywali się agresywnie. Jeden ze sprawców opluł N. S., a następnie przyjął postawę do bicia i ruszył na pokrzywdzonego. Następnie mężczyzna ten uderzył pokrzywdzonego dwa razy z pięści w głowę i kopnął go w klatkę piersiową, a inna osoba z towarzyszącej mu grupy popchnęła N.</p>	<p>Płyta z nagraniem monitoringu miejskiego</p>	<p>3</p>	

S. w ten sposób, że stracił on równowagę i upadł. Sprawcy, w tym oskarżeni A. W. (1) i J. J. (1) zaczęli bić pokrzywdzonego pięściami oraz kopać. N. S. w tym czasie starał się chronić swoją głowę.

Sprawcy w trakcie tego zajścia dokonali zaboru należącego do pokrzywdzonego portfela skórzanego o wartości 30 zł. wraz z zawartością jego dowodu osobistego i prawa jazdy, a także dowodu osobistego matki pokrzywdzonego - R. S., dwóch kart bankomatowych banku (...), karty R. i karty lojalnościowej BP oraz pieniędzy w kwocie 60 złotych.

Gdy w pewnym momencie atak stał się słabszy pokrzywdzony wykorzystał to by wstać, podpierając się o spodnie A. W. (1). Niestety nie stał długo, został przez z jednego ze sprawców ponownie powalony na ziemię kopniakiem.

Pokrzywdzony otrzymał wówczas jeszcze kilka ciosów.

J. I. (1) przyglądał się zdarzeniu z pewnej odległości. W pewnym momencie sprawcy przestali bić pokrzywdzonego, oddalili się w kierunku Placu (...) w Ł..

<p>Kiedy pokrzywdzony podniósł się po pobiciu zorientował się, iż sprawcy dokonali przywłaszczenia jego portfela. Wówczas podszedł do znajdujących się jeszcze w pobliżu oskarżonych A. W. (1) i J. J. (1) chcąc odzyskać choćby utracone rzeczy został jednak wówczas ponownie uderzony przez obu oskarżonych.</p> <p>Sprawcy portfel pokrzywdzonego wyrzucili zabierając z niego uprzednio gotówkę i karty płatnicze.</p>			
Protokół oględzin monitoringu miejskiego	17-22		
Opinia kryminalistyczna z zakresu badań cyfrowych nośników danych	102-178a		
zeznania świadka N. S.	6, 44, 46-48, 90-91, 92-95 327, 535-538 579		
wyjaśnienia J. I. (1)	245-246, 530-534		
wyjaśnienia A. W. (2)	529-530, 579		
wyjaśnienia J. J. (1)	74odw., 79, 529, 579-580		
Zdjęcie z monitoringu	574		
W wyniku uprzedniego użycia przemocy w postaci uderzenia pięściami w	ksero dokumentacji medycznej N. S.	9-12, 52	

<p>głowę oraz uderzeniu i kopaniu po całym ciele N. S. doznał obrażenia w postaci złamania kości nosowej z obrzękiem i skrzywieniem masywu nosa na stronę prawą oraz upośledzenia drożności przewodów nosowych, wylewu krwawego podspojówkowego w obrębie lewej gałki ocznej i złamania zęba nr 21(górny lewy siekacz centralny), przy czym złamanie kości nosowych spowodowało naruszenie czynności narządu ciała inne niż określone w art. 156 § 1 k.k., trwające dłużej niż 7 dni.</p> <p>Oko pokrzywdzonego zostało wyleczone, nos został wyprostowany, aczkolwiek wymaga analizy chirurga, odnośnie tego, czy z wiekiem pokrzywdzony nie będzie miał problemów z oddychaniem i nie będzie wymagana operacja. Ząb był już rekonstruowany dwukrotnie, bo nadal się łamie.</p>			
zeznania świadka N. S.	536		
Opinia sądowo-lekarska dotycząca N. S.	15-16		
<p>Koszt leczenia zębów jaki poniósł pokrzywdzony to 700 zł.</p> <p>Pokrzywdzony przebywał także w związku z tym na zwolnieniu, które spowodowało utratę</p>	<p>Zaświadczenie</p> <p>Przelewy wynagrodzenia</p>	<p>598</p> <p>595-597</p>	

zarobków w kwocie 667,56 zł.			
1.1.2.	J. J. (1), A. W. (1), J. I. (1)	279 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk w zw. z art. 12 § 1 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Oskarżeni oraz dwaj nieustaleni sprawcy udali się następnie do sklepu (...) przy ul. (...) w Ł.. W sklepie tym dokonali zakupów, wykorzystując do uiszczenia płatności dwie karty płatnicze skradzione pokrzywdzonemu N. S.. Karty te zostały przez oskarżonych A. W. (1), J. I. (1) i J. J. (1) oraz ich dwóch kolegów wykorzystane do dokonania płatności metodą zbliżeniową. Sprawcy podjęli kilka prób zapłaty zbliżeniowej, trzy z nich na łączną kwotę 57,26 zł powiodły się, natomiast usiłowanie dokonania dwóch transakcji zbliżeniowych na łączną kwotę 52,70 zł nie było skuteczne.	Wydruki paragonów fiskalnych ze sklepu (...)	24	
Opinia kryminalistyczna z zakresu badań cyfrowych nośników danych	102-178a		
Nagranie z monitoringu ze sklepu (...)	38		
Protokół oględzin płyty z zapisem z kamer	39-40		

monitoringu wewnątrz sklepu (...)			
Odpowiedź z fiserv	41-42		
zeznania świadka N. S.	6, 44		
Protokół okazania wizerunku J. J. (1), A. W. (1) i J. I. (1)	46-47		
wyjaśnienia oskarżonego J. J. (1)	529		
wyjaśnienia oskarżonego J. I. (1)	245-246, 530-534		
zeznania świadka P. B.	96-97 576-577		
Oskarżony J. J. (1) ma 23 lata. Jest bezdzietnym kawalerem. Posiada obywatelstwo polskie, wykształcenie podstawowe, bez zawodu. Nie posiada nikogo na utrzymaniu. Przed osadzeniem był zatrudniony w M. (...)w Ł. w charakterze magazyniera i osiągał dochód miesięcznie 3.000 zł. Nie posiada majątku. Nie jest leczony psychiatrycznie.	Dane osobopoznawcze	528	
J. J. (1) nie był dotychczas karany	Dane o karalności	195	
Oskarżony A. W. (1) ma 22 lata. Jest bezdzietnym kawalerem. Posiada obywatelstwo	Dane osobopoznawcze	528	

<p>polskie, wykształcenie średnie, zawód specjalista wykończenia wnętrz. Nie posiada nikogo na utrzymaniu. Przed osadzeniem utrzymywał się z prac dorywczych i osiągał dochód w wysokości 2.700-3000 zł miesięcznie. Właściciel samochodu marki V. (...) rok prod. 1999 o wartości 1.000 złotych. Nie jest leczony psychiatrycznie</p>			
<p>A. W. (1) nie był dotychczas karany</p>	<p>Dane o karalności</p>	<p>196</p>	
<p>Oskarżony J. I. (1) ma 23 lata. Jest bezdzietnym kawalerem. Posiada obywatelstwo polskie, wykształcenie średnie, bez zawodu. Nie posiada nikogo na utrzymaniu. Przed osadzeniem był zatrudniony w (...) S.A. w Ł. (M. (...)) w charakterze lidera magazynu i osiągał dochód w wysokości 4.500 zł miesięcznie. Nie posiada majątku. Nie jest leczony psychiatrycznie.</p>	<p>Dane osobopoznawcze</p>	<p>528</p>	
<p>J. I. (1) nie był dotychczas karany</p>	<p>Dane o karalności</p>	<p>197</p>	
<p>J. J. (1) został zatrzymany w dniu 8 lutego 2022 roku. A. W. (1) został zatrzymany w dniu 14 czerwca 2022 roku</p>	<p>Protokół zatrzymania J. J. (1)</p>	<p>62</p>	

J. I. (1) został zatrzymany w dniu 22 czerwca 2022 roku			
Protokół zatrzymania A. W. (1)	209		
Protokół zatrzymania J. I. (1)	228		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	J. J. (1), J. I. (1)	279 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk w zw. z art. 12 § 1 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Oskarżony J. I. (1) nie zapłacił po w/w zdarzeniu za swoje zakupy w sklepie (...) przy ul. (...) w Ł. swoim telefonem komórkowym. Nie płacił telefonem J. I. za zakupy także oskarżony J. J. (1).	wyjaśnienia J. I. (1) wydruk operacji wyjaśnienia J. J. (1) pisma mBanku	245, 530-534 489 580 592, 603, 634-635, 657-658	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			

Lp. faktu z pkt 1.1-1.2	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1, 1.1.2, 1.2.1	Zeznania świadka N. S.	Sąd dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonego, w szczególności tym dotyczącym tego jak wyglądał przebieg całego zajścia, albowiem były stanowcze, konsekwentne, a ponadto w znacznej części potwierdzone pozostałym materiałem dowodowym. Podkreślić należy, iż sami oskarżeni, tj. zarówno oskarżony A. W., J. J., a w szczególności J. I. w znacznym stopniu potwierdzali wersję zdarzenia przedstawianą przez pokrzywdzonego, w tym okoliczność, że pokrzywdzony jedynie się bronił, osłaniał się przed napastnikami. Pokrzywdzony z całą pewnością nie pomawia oskarżonych bez powodu i nie obciąża oskarżonych ponad miarę. Kiedy nie jest czegoś pewny, to szczerze to przyznaje. Kiedy np. nie był pewny, że to J. J. rozpoczął atak na niego, to wycofał się ze swoich wcześniejszych twierdzeń, uzasadniając to faktem, iż dwóch sprawców było bardzo podobnie ubranych.	
wyjaśnienia oskarżonego J. J. (1)	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, tylko w tym zakresie, w jakim były zbieżne z depozycjami pokrzywdzonego i pozostałym materiałem		

dowodowym. Sąd nie dał wiary tym wyjaśnieniom oskarżonego J. J. w których nie przyznawał się do dokonania zarzucanych mu czynów. Tym bardziej, iż przed sądem przyznał się do zarzutu z art. 279 § 1 kk. Przyznawał, że zapłacił kartą pokrzywdzonego. Co prawda twierdził, że zapłacił nią nieświadomie, bo ktoś mu podał tę kartę i nie był w stanie podać kto, jednak takie wyjaśnienia nie zasługują na wiarę w świetle doświadczenia życiowego i kategorii racjonalnego rozumowania. Co więcej, mając na uwadze, że oskarżony po dokonaniu rozboju ponownie uderzył pokrzywdzonego, który domagał się zwrotu portfela, uznać należy, że swoją świadomością obejmował także dokonanie zaboru tegoż portfela w trakcie zajścia i tym samym świadomie skorzystał z zawartości tegoż portfela następnie w sklepie. Tym bardziej, że z depozycji J. I. wynika, że wiadomym było, że sprawcy mają portfel pokrzywdzonego i że mieli zamiar skorzystać z tego co ukradli, a także, że dokonywali płatności kartami pokrzywdzonego. Jak niewiarygodne są wyjaśnienia oskarżonego J. I. w tym zakresie świadczy fakt, iż na kolejnej rozprawie twierdził całkowicie odmiennie, że zapłacił telefonem pożyczonym od

J. I., a jak okazało się po zweryfikowaniu tych depozycji, nie było takich płatności w tym czasie, w przedmiotowym sklepie telefonem oskarżonego J. I..

Twierdzenia oskarżonego nieprzyznającego się do zarzutu pierwszego są przede wszystkim sprzeczne z zeznaniami pokrzywdzonego, którym sąd dal w pełni wiarę. Pokrzywdzony co prawda na rozprawie wycofał się ze stwierdzenia, iż to j. J. rozpoczął atak na niego wskazując, iż były tam dwie osoby bardzo podobnie ubrane, dlatego się pomylił. Jednak kategorycznie podtrzymywał, że J. J., tak jak A. W. był osoba, która brała bezpośredni udział w zajściu, bil go i kopał. Uprawdopodobnieniem tej wersji jest fakt, iż oskarżony rozpoznał siebie na jednym z nagrań z monitoringu, jako osobę bijącą pokrzywdzonego, kiedy ten domagał się zwrotu portfela. Oskarżony przyznał także, iż wiedział, że pokrzywdzony jest obcokrajowcem, bo jest ciemniejszej karnacji.

Podkreślić należy, iż oskarżony negując swoją rolę, wskazuje jednak, iż zdarzenie pobicia poprzez bicie pięściami i kopanie pokrzywdzonego miało miejsce, co więcej podaje, iż A. W. (1)

	w tym uczestniczył bijąc pokrzywdzonego.	
wyjaśnienia oskarżonego A. W. (1)	<p>Sąd nie dal wiary tym wyjaśnieniom oskarżonego w których nie przyznawał się do dokonania zarzucanych mu czynów. Tym bardziej, iż przed sądem „przypomniał” sobie i przyznał się do pobicia pokrzywdzonego, czemu w postępowaniu przygotowawczym zaprzeczał. Ostatecznie przyznał się do uderzania pokrzywdzonego kilka razy pięściami w głowę, kopania. Mając na uwadze, że oskarżony po dokonaniu rozboju ponownie uderzył pokrzywdzonego (do czego także na rozprawie się przyznał), który domagał się zwrotu portfela, uznać należy, że A. W. swoją świadomością obejmował także dokonanie zaboru tegoż portfela w trakcie zajścia. Dlatego nie zasługuje także na wiarę twierdzenie, że nie widział, jak koledzy płacą kartą pokrzywdzonego w sklepie. Tym bardziej, że jak już powyżej wskazano oskarżony J. I. wskazywał, że wiedział, że jego koledzy mają portfel pokrzywdzonego i że mieli zamiar skorzystać z tego co ukradli. Jest zatem całkowicie nieprawdopodobne, by akurat A. W. był niezorientowany w tej kwestii.</p>	

	<p>Nie zasługuje na wiarę twierdzenie oskarżonego, że pokrzywdzony nie był bez winy, bo doszedł do oskarżonego, który śpiewał wówczas piosenkę „przez twe oczy zielone”, bo odebrał to jako obraźliwe. Są to twierdzenia nie tylko kompletnie nieracjonalne, jeśli weźmie się pod uwagę słowa tejże piosenki, w których nie ma nic obraźliwego. Są one jednak ponadto sprzeczne z zeznaniami pokrzywdzonego, a nawet wyjaśnieniami oskarżonego J. I. (1), który podawał, że w stronę pokrzywdzonego szły obelgi, choć zasłaniał się niepamięcią odnośnie ich treści. Ponadto końcowe stwierdzenia oskarżonego A. W. na rozprawie świadczą, iż wcześniej nie opisywał rzeczywistej przyczyny i przebiegu zajścia. Kiedy bowiem wskazywał, że po tym zajściu pokrzywdzony podszedł do grupy osób, żeby prosić o pomoc, to stwierdził, że oni też go wyzywali. Użycie słowa też dobitnie wskazuje, że był on wyzywany wcześniej przez oskarżonych.</p>	
<p>wyjaśnienia oskarżonego J. I. (1)</p>	<p>Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w tej części, w której opisywał z kim spędził ten wieczór, że doszło do zajścia, w którym pokrzywdzony został przez oskarżonych</p>	

zaatakowany, pobity i okradziony, że on nie brał udziału w biciu pokrzywdzonego, są to bowiem wyjaśnienia pozostające w korelacji z pozostałym materiałem dowodowy, w szczególności zeznaniami pokrzywdzonego i nagraniami monitoringu. Sąd nie dał wiary tym wyjaśnieniom oskarżonego, w których zasłaniał się niepamięcią akurat do tych szczegółów zajścia, które były dla niego, a także dla pozostałych sprawców, w szczególności dla jego kolegi J. J., niekorzystne, a mianowicie jak doszło do „potyczek słownych” z udziałem pokrzywdzonego, czy to oskarżeni zbliżyli się do pokrzywdzonego, a także kto dokładnie i w jaki sposób uderzał pokrzywdzonego. Skoro oskarżony przyglądał się temu nie uczestnicząc bezpośrednio w zajściu, to z całą pewnością widział jak ono przebiegało. Twierdzenie oskarżonego, które ma uzasadniać problem z obserwacją, a mianowicie, że było dość ciemno, jest całkowicie nieprawdziwe. Zdarzenia miało bowiem miejsce na dobrze oświetlonym placu. Sąd nie dał wiary twierdzeniom oskarżonego, że w czasie zajścia oskarżony J. J. raczej stał z tyłu, z nagrania na monitoringu bowiem jedyną osobą

która znajduje się w pewnym oddaleniu od bijących pokrzywdzonego jest jedynie J. I.. Sąd jako wiarygodne ocenił wyjaśnienia, w których J. I. wskazywał, że pokrzywdzony po zejściu domagał się zwrotu portfela i wówczas został uderzony przez A. W., co koreluje z wyjaśnieniami samego A. W. i nagraniem z monitoringu. Tu jednak także dobitnie widać, że swoimi wyjaśnieniami J. I. próbował chronić swojego kolegę J. J., albowiem z nagrań monitoringu wynika, iż pokrzywdzonego uderzył wówczas także J. J., o czym J. I. już nie wspomniał.

Sąd jako nieprzekonujące uznał także twierdzenia oskarżonego, że rozmawiał z pokrzywdzonym, któremu obiecał, że porozmawia z grupą, żeby mu portfel oddali. Po pierwsze bowiem pokrzywdzony nie pamięta takiej rozmowy, po drugie na nagraniu z monitoringu nie ma takiego momentu, który wskazywałby, że J. I. podjął choćby próbę rozmowy z pozostałymi oskarżonymi i sprawcami, by oddać skradzione rzeczy pokrzywdzonemu. Co jednak najistotniejsze oskarżony udał się z całą grupą do sklepu (...), gdzie uczestniczył w dokonywaniu zakupów przy użyciu kart

należących do
pokrzywdzonego.

Sąd bowiem nie
dał wiary twierdzeniom
oskarżonego, iż to „grupa”
stwierdziła, że będą
próbować płacić, a on do
samego sklepu nie wszedł.
Jest to bowiem sprzeczne z
nagraniami monitoringu z
wnętrza sklepu, w którym
oskarżony J. I. przebywał z
innymi członkami grupy. Z
całą pewnością nagranie to
przeczy jego wersji, że stał
po drugiej stronie ulicy,
kiedy członkowie grupy
na przemian wchodzili do
sklepu wymieniając się tą
kartą, że on nie wie,
kto płacił, bo nie był w
tym momencie w sklepie,
że wszedł tam dopiero
jak już grupa stwierdziła,
że nie będą próbować
płacić tymi kartami i
kupił piwo lub dwa piwa
płacąc swoim telefonem.
Po pierwsze na nagraniu
widać, że J. I. jest w sklepie
w tym samym czasie,
co pozostali sprawcy, tak
jak pozostali sprawcy
dzierży w ręku hot-
doga. A co więcej zebrane
dowody nie potwierdziły,
by J. I. dokonał w
tym sklepie jakiegokolwiek
płatności swoim telefonem
komórkowym. Załączone
przez obrońcę
potwierdzenie dokonania
zakupu blikiem w Ż.
dotyczy, jak wynika z
informacji banku, zupełnie
innej pory dnia i innej
(...). Podkreślić należy, iż
oskarżony J. I. po zajęciu
nie tylko udał się z

pozostałymi sprawcami do sklepu, ale po dokonanych kartą pokrzywdzonego zakupach, z których korzystał, nadal spędzał czas w towarzystwie grupy, co dobitnie wskazuje, iż obejmował swoim zamiarem dokonanie drugiego z zarzucanych mu przestępstw.

Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego, w których wskazywał, że w stronę pokrzywdzonego szły obelgi, że wypowiadał je A. W., jego koledzy i nie wykluczał, że J. I. także. Nie dął mu natomiast wiary, kiedy na rozprawie zaslaniając się niepamięcią twierdził, z jednej strony, że nie jest w stanie przypomnieć sobie ich treści, z drugiej twierdził, że nie były to obelgi na tle narodowościowym. Ponieważ są to twierdzenia sprzeczne z zeznaniami pokrzywdzonego, który jak już wskazywano konsekwentnie wskazywał, że były to sformułowania tj. murzyn, ciapaty. Ponadto sam oskarżony w postępowaniu przygotowawczym, kiedy nie znalazł jeszcze treści zeznań pokrzywdzonego wskazywał, że pozostałe osoby użyły obelg związanych z nacją, nie wykluczył także że sam wypowiadał takie obelgi. Dlatego jako niewiarygodne sąd

ocenił te twierdzenia oskarżonego przed sądem, w których twierdził już kategorycznie, że nie obrażał pokrzywdzonego na tle narodowościowym. Podkreślić jednak w tym miejscu jeszcze raz należy, iż oskarżony nie wziął udziału w ataku na pokrzywdzonego, nie stosował wobec niego przemocy, w przeciwieństwie do swoich towarzyszy.

Sąd jako wiarygodne ocenił nieprzyznanie się oskarżonego do pierwszego z zarzucanych mu czynów. Podkreślić należy, iż sam pokrzywdzony nie potrafił wskazać, czy J. I., w przeciwieństwie do J. J. i A. W. był osobą, która brała bezpośredni udział w zajściu. Wersję oskarżonego J. I. uprawdopodobnia nagranie z monitoringu, na którym jedna z osób rzeczywiście znajduje się w pewnej odległości od zajścia. Jak wynika z uzasadnienia aktu oskarżenia również prokurator dal wiarę oskarżonemu, że jedynie przyglądał się zdarzeniu i chodził pomiędzy napastnikami, a pokrzywdzonym.

zeznania świadka P. B.

zeznania świadka wiarygodne, jest osobą postronną niezainteresowaną wynikiem postępowania,

	odnośnie dokonanych transakcji kartą, które nie przeszły przez terminal płatności, w następstwie czego mężczyźni płacili kolejną kartą mają odzwierciedlenie w zeznaniach pokrzywdzonego, a przede wszystkim w dokumentach w postaci paragonów fiskalnych oraz nagrań z monitoringu sklepu (...).		
Płyty z nagraniem monitoringu miejskiego	Nagrania zostały zabezpieczone bezpośrednio po zdarzeniu, zarejestrowane i opisane w protokole zdarzenia, nie były kwestionowane przez żadną ze stron		
Opinia kryminalistyczna z zakresu badań cyfrowych nośników danych	Badanie przeprowadzone przez powołaną do tego instytucję i biegłych posiadających stosowne kwalifikacje. Brak podstaw do kwestionowania ustaleń.		
ksero dokumentacji medycznej N. S.	uznane za wiarygodne- nie kwestionowane		
Opinia sądowo-lekarska dotycząca N. S.	Sąd za wiarygodną uznał opinię sądowo-lekarską, która była logiczna, pełna i rzeczowa		
	Wydruki paragonów fiskalnych ze sklepu (...)	uznane za wiarygodne- nie kwestionowane	
Nagranie z monitoringu ze sklepu (...)	Sąd za wiarygodny uznał dowód z zapisów wideo. Materiał ten dokumentował zdarzenia		

	w sposób całkowicie obiektywny. Sąd nie znalazł podstaw do uznania, iż materiał ten był poddawany obróbkom lub modyfikacjom, które zniekształciły rzeczywiste obrazy zarejestrowane przy pomocy kamer monitoringu	
Protokół oględzin płyty z zapisem z kamer monitoringu wewnątrz sklepu (...)	Został sporządzony przez powołane do tego organy w ramach ich działalności. Brak podstaw do kwestionowania	
Odpowiedź z fiserv	sporządzona przez właściwą instytucję, nie kwestionowana w trakcie procesu	
Protokół okazania wizerunku J. J. (1), A. W. (1) i J. I. (1)	wiarygodny, nie był kwestionowany przez żadną ze stron	
Dokumentacja z mBanku	wiarygodne, nie były kwestionowane przez żadną ze stron	
Dane o karalności	wiarygodne- nie kwestionowane	
Dane osobopoznawcze	uznane za wiarygodne- nie kwestionowane	
Pozostałe dowody z dokumentów	uznane za wiarygodne- nie kwestionowane	
2.2. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz</i>		

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	Zeznania świadka B. K., J. P.,	Sąd dał wiarę zeznaniom świadków, albowiem były spójne, ponadto są to osoby postronne, niezainteresowane wynikiem postępowania. Sąd pominął zeznania przy ustalaniu stanu faktycznego, albowiem niczego istotnego do sprawy nie wniosły.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1.	J. J. (1), A. W. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Oskarżeni są dorośli i w chwili czynów mieli możliwość prawidłowej oceny sytuacji zarówno pod względem prawnym, jak i faktycznym. Oskarżeni są osobami w pełni poczytalnymi. W świetle zebranego materiału dowodowego uznać należy, że w chwili popełnienia przypisanych			

im czynów mieli niczym nie skrepowaną wolę i możliwość zachowania się w sposób zgodny z porządkiem prawnym, a mimo tego oskarżeni swoimi czynami naruszyli normy sankcjonowane i to naruszenie jest zagrożone przez ustawę sankcją karną. Nie wystąpiły w niniejszej sprawie żadne okoliczności mogące usprawiedliwić zachowania sprzeczne z prawem. Nie zaistniały okoliczności wyłączające bezprawność czynów, winę oskarżonych. Oskarżeni w czasie swych bezprawnych, karalnych i karygodnych czynów nie dali posłuchu normie prawnej, chociaż można było podporządkowania się normom prawnym od oskarżonych wymagać, a więc ich czyny są zawinione. Tym samym oskarżonych należy uznać za winnych popełnienia czynu bezprawnego, karalnego i karygodnego. Przestępstwo zarzucane oskarżonym popełnione było umyślnie, z zamiarem bezpośrednim. Oskarżeni wiedzieli, że dokonują czynu zabronionego i chcieli go dokonać.

Swoim zachowaniem oskarżeni wypełnili dyspozycję art. 280 § 1 kk, art. 278 § 1 i 5 kk, art. 275 § 1 kk, art. 276 kk i art. 119 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Zgodnie z dyspozycją art. 119 § 1 k.k. karze w

nim określonej podlega ten, kto stosuje przemoc lub groźbę bezprawną wobec grupy osób lub poszczególnej osoby z powodu jej przynależności narodowej, etnicznej, rasowej, politycznej, wyznaniowej lub z powodu jej bezwyznaniowości. W realiach dowodowych tej sprawy oczywistym jest, że zarówno wyzwiska o treści jednoznacznie wskazującej na kontekst związany z kolorem skóry, jak i stosowana przemoc, motywowane były przynależnością narodową N. S., który jest narodowości o., choć niemal od urodzenia mieszka w Polsce i ma obywatelstwo polskie.. To właśnie z tego powodu sprawcy dopuścili się agresji słownej, jak i fizycznej wobec pokrzywdzonego.

Świadczyły o tym wypowiedane, poprzedzające atak, opisane szczegółowo w stanie faktycznym słowa. Jak już wskazywano powyżej wynika, to nie tylko z zeznań pokrzywdzonego, ale ponadto z wyjaśnień oskarżonego J. I..

Należy podkreślić, że dla bytu przestępstwa z art. 119 § 1 k.k. nie jest istotne, czy sprawca wyznaje poglądy rasistowskie, czy też na drogę przestępstwa pchnęły go inne pobudki np. frustracja z powodu

złej sytuacji materialnej, utraty pracy, tragedia rodzinna, pobudzenie w wyniku spożycia większej ilości alkoholu itp. Przepięstwo z art. 119 § 1 k.k. popełnia sprawca wyczerpujący określone w tych przepisach znamiona czasownikowe, jeżeli jest motywowany chęcią dyskryminacji grupy osób lub poszczególnej osoby z powodu przynależności narodowej, etnicznej, rasowej, wyznaniowej albo z powodu bezwyznaniowości.

Oskarżeni A. W. i J. J. zaatakowali pokrzywdzonego bijąc go, a nawet kopiąc. Co więcej sprawcy spowodowali u pokrzywdzonego obrażenia ciała.

Z kolei zgodnie z art. 280 § 1 k.k. karze w nim określonej podlega ten, kto kradnie używając przemocy wobec osoby lub grożąc natychmiastowym jej użyciem albo doprowadzając człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności. Niewątpliwie sprawcy nie poprzestali na brutalnym biciu i kopaniu pokrzywdzonego, dokonali też zaboru mienia należącego do niego. Ponieważ w skład skradzionych rzeczy wchodziły też dokumenty m.in. stwierdzające tożsamość oraz karty bankomatowe, czym wypełnili też pozostałe

<p>cytowane wyżej przepisy. Mając na uwadze, iż obaj oskarżeni po dokonaniu tej kradzieży chcąc utrzymać się w posiadaniu zabranej rzeczy ponownie pobili domagającego się zwrotu portfela pokrzywdzonego, uznać należy, iż swoją świadomością obejmowali zabór tegoż portfela w trakcie wcześniejszego zajścia.</p>			
#	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>		<p>J. J. (1), A. W. (1), J. I. (1)</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Oskarżeni są dorośli i w chwili czynów mieli możliwość prawidłowej oceny sytuacji zarówno pod względem prawnym, jak i faktycznym. Oskarżeni są osobami w pełni poczytalnymi. W świetle zebranego materiału dowodowego uznać należy, że w chwili popełnienia przypisanych im czynów mieli niczym nie skrępowaną wolę i możliwość zachowania się w sposób zgodny z porządkiem prawnym, a mimo tego oskarżeni swoimi czynami naruszyli normy sankcjonowane i to naruszenie jest zagrożone przez ustawę sankcją karną. Nie wystąpiły w</p>			

niniejszej sprawie żadne okoliczności mogące usprawiedliwić zachowania sprzeczne z prawem. Nie zaistniały okoliczności wyłączające bezprawność czynów, winę oskarżonych. Oskarżeni w czasie swych bezprawnych, karalnych i karygodnych czynów nie dali posłuchu normie prawnej, chociaż można było podporządkowania się normom prawnym od oskarżonych wymagać, a więc ich czyny są zawinione. Tym samym oskarżonych należy uznać za winnych popełnienia czynu bezprawnego, karalnego i karygodnego. Przestępstwo zarzucane oskarżonym popełnione było umyślnie, z zamiarem bezpośrednim. Oskarżeni wiedzieli, że dokonują czynu zabronionego i chcieli go dokonać.

Swoim zachowaniem oskarżeni wyczerpali dyspozycję art. 279 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 § 1 kk. Oskarżeni działając wspólnie i w porozumieniu oraz wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi do chwili obecnej dwoma mężczyznami, co do których materiał wydzielono do odrębnego prowadzenia, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru użyli kart bankomatowych

pokrzywdzonego N. S. w transakcji zbliżeniowej karty bankomatowej banku (...) oraz karty należących do pokrzywdzonego N. S., pokonał zabezpieczenia elektroniczne, włamując się do systemu bankowego, a następnie dokonał kradzieży pieniędzy w łącznej kwocie 57,26 zł stanowiących płatność za zakupiony towar w sklepie (...) oraz usiłowali pokonać elektroniczne zabezpieczenia karty R. poprzez dokonanie dwóch transakcji zbliżeniowych na łączną kwotę 52,70 zł, jednak zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na odmowę przyjęcia karty. Wskazane rzeczy ruchome i pieniądze bez wątpienia korzystają z ochrony należnej cudzym ruchomościom, a przewidywanej przez przepisy prawa karnego. Oskarżeni mieli zamiar dokonać zaboru tych rzeczy, towarzyszył temu cel przywłaszczenia, czyli wyjęcia rzeczy spod władztwa osób uprawnionych, włączenie do swojego majątku i postąpienia jak z własną.

Sąd podziela pogląd wyrażony w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2021r. w sprawie IIIKK102/21, iż przybliżenie karty płatniczej do terminalu skutkuje uzyskaniem

dostępu do rachunku bankowego właściciela karty, dochodzi zatem do przełamania bariery elektronicznej w systemie bankowej płatności bezgotówkowej. Dojść zatem należy do wniosku, że jeżeli czyni to osoba nieuprawniona, która weszła w posiadanie karty wbrew woli jej posiadacza, w celu dokonania płatności za określony towar lub usługę, dokonuje kradzieży z włamaniem. Podobnie jak w przypadku wejścia bez zgody właściciela w posiadanie klucza i posłużenie się nim.

Sąd podzielił wyrażony w akcie oskarżenia pogląd, iż kradzież pieniędzy dokonana przez oskarżonych była odrębnym czynem, albowiem zamiar ten mógł pojawić się u oskarżonych dopiero kiedy ujawnili zawartość portfela.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		J. I. (1)
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
W zgromadzonym materiale dowodowym nie ma żadnego dowodu świadczącego o tym, by oskarżony J. I. (1) dokonał zarzucanego mu czynu. Oskarżony nie negował jedynie, iż mógł wraz z innymi wypowiadać obraźliwe określenia pod adresem pokrzywdzonego. Podkreślić jednak należy, iż oskarżony nie wziął udziału w ataku na pokrzywdzonego, nie stosował wobec niego przemocy, a zatem nie wypełnił swoim zachowaniem, ani przesłanek z przepisu art. 119§ 1 kk, ani też z art. 280 § 1 kk. Oskarżony J. I. neguje swój udział w zajściu, a jego			

wersję uprawdopodobnia nagranie z monitoringu, na którym jedna z osób rzeczywiście znajduje się w pewnej odległości od zajścia. Także Z wykonanej w śledztwie analizy kryminalnej, która była podstawą ustaleń, co do obecności poszczególnych oskarżonych na miejscu zdarzenia w czasie popełnianych przestępstw wynika jedynie, iż w dniu 31.10.2021 roku w miejscu i w czasie przestępstwa J. I. (1) przyglądał się zdarzeniu. Jak już wskazywano powyżej także z uzasadnienia aktu oskarżenia wynika, że prokurator dał wiarę oskarżonemu, że jedynie przyglądał się zdarzeniu i chodził pomiędzy napastnikami, a pokrzywdzonym. Czego zapewne konsekwencją był brak wniosku o zastosowanie wobec tego oskarżonego tymczasowego aresztowania. Dlatego dziwi fakt postawienia J. I. tego zarzutu. Podkreślić należy, iż sam pokrzywdzony nie potrafił wskazać, w przeciwieństwie do J. J. i A. W., czy J. I. był osobą, która brała bezpośredni udział w zajściu. Mając powyższe na uwadze sąd uniewinnił J. I. (1) od tego czynu, koszty sądowe w tym zakresie przejmując na rachunek Skarbu Państwa.

<p>4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>J. J. (1) A. W. (1)</p>	<p>1</p>	<p>1</p>	<p>Wymierzając karę 3 lat pozbawienia wolności sąd wziął pod uwagę na niekorzyść sprawców wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu, zjawiska dyskryminacyjne są bowiem niezwykle groźne społecznie, o czym świadczy narastająca liczba przestępstw na tym tle na terenie naszego kraju, ponadto wyrażający się także w nagminności przestępstw przeciwko mieniu na terenie całego kraju, narażenie tak ważnego dobra jak zdrowie człowieka, w tym spowodowanie u pokrzywdzonego obrażeń ciała, ponadto fakt, iż swoim działaniem wyczerpali znamiona kilku przepisów. Na niekorzyść sprawców Sąd wziął też pod uwagę ich współdziałanie przestępcze, a ponadto dokonanie czynu po spożyciu alkoholu.</p> <p>Na korzyść oskarżonych Sąd poczytał ich dotychczasową niekaralność, młody wiek.</p>

			<p>Nie może być tu mowy o pobłażliwym traktowaniu sprawców w takich okolicznościach, jak w przedmiotowej sprawie, sprawców którzy najpierw słownie, a następnie także fizycznie, bez powodu bardzo brutalnie zaatakowali pokrzywdzonego, którzy w żaden sposób nie sprowokował zajścia, a jedyną jego „winą” była ciemniejsza karnacja. Przy takim nagromadzeniu okoliczności obciążających, młody wiek, w przypadku A. W. fakt bycia sprawcą młodocianym, nie stanowi wystarczającej podstawy do jeszcze łagodniejszego potraktowania oskarżonych. Sąd mając na uwadze w/w okoliczności łagodzące, potraktował oskarżonych wystarczająco łagodnie wymierzając im kary w dolnych granicach zagrożenia ustawowego.</p>
<p>J. I. (1), A. W. (1), J. J. (1)</p>	3	2	<p>Wymierzając karę 1 roku i 1 miesiąca pozbawienia wolności sąd wziął pod uwagę na niekorzyść sprawców wysoki znaczny społecznej szkodliwości czynu, wyrażający się m.in. w nagminności przestępstw przeciwko mieniu na terenie całego kraju, ponadto fakt, iż podjęli kilka prób, nie poddali się nawet wówczas, gdy dwie nich okazały się nieskuteczne. Na niekorzyść sprawców</p>

			<p>Sąd wziął też pod uwagę ich współdziałanie przestępcze, a ponadto dokonanie czynu po spożyciu alkoholu.</p> <p>Na korzyść oskarżonych Sąd poczytał ich dotychczasową niekaralność i młody wiek.</p> <p>Sąd mając na uwadze w/ w okoliczności łagodzące, potraktował oskarżonych łagodnie wymierzając im kary w najniższych granicach zagrożenia ustawowego, mimo nagromadzenia okoliczności obciążających.</p>
J. J. (1) A. W. (1)	4	1 i 2	<p>Wymierzając karę łączną 1 roku pozbawienia wolności Sąd posłużył się zasadą absorpcji (z uwzględnieniem konieczności orzeczenia kary powyżej najwyższej z kar – art. 86 § kk), mając na względzie bliskość czasową pomiędzy czynami, tożsamość pokrzywdzonego.</p>
J. J. (1) A. W. (1)	5	1	<p>Pełnomocnik pokrzywdzonego złożył alternatywny wniosek w trybie art. 46 kk o zasądzenie od wszystkich oskarżonych odszkodowania i zadośćuczynienia ewentualnie nawiązki (k 593-594). Mając na uwadze, iż w przypadku oskarżonych J. J. i A. W. ustalenie, bez opinii biegłych, który</p>

określiłby stan psychiczny pokrzywdzonego po zdarzeniu, wysokości należnego mu zadośćuczynienia jest znacznie utrudnione Sąd uwzględnił wniosek o zasądzenie nawiązki. Sąd orzekł nawiązki od oskarżonych J. J. i A. W. w kwotach po 30 000 zł. zadośćuczynienia za czyn z pkt I wobec J. I. z uwagi na jego uniewinnienie od tego czynu. Zdaniem sądu nawiązki w orzeczonych kwotach są adekwatne do cierpień zarówno fizycznych związanych, jak i psychicznych pokrzywdzonego. Trzeba mieć na uwadze, iż pokrzywdzony borykał się nie tylko z koniecznością leczenia odniesionych obrażeń, ale przeżył też to zdarzenie w sferze psychicznej. Nigdy wcześniej bowiem, a mieszka w Polsce już ponad dwadzieścia lat (od 9 miesiąca życia), nie spotkała go taka sytuacja. Pozostawiła ona w nim lęk, który towarzyszy mu cały czas kiedy wychodzi na miasto spotkać się ze znajomymi. Z całą pewnością było to bardzo traumatyczne przeżycie i ten lęk jest subiektywnie uzasadniony. Zdaniem sądu jednak wnioskowana kwota jest żądaniem wygórowanym. Pokrzywdzony nie wykazał i nie udowodnił, aby należało mu przyznać kwotę nawiązki

			przekraczającą łącznie 60 000 złotych.
J. I. (1), A. W. (1), J. J. (1)	6	2	Sąd uwzględnił wniosek o odszkodowanie odnośnie czynu z pkt II i zasądził solidarnie od oskarżonych J. J. (1), A. W. (1) i J. I. (1) na rzecz oskarżyciela posiłkowego N. S. kwotę 57,26 złotych.
5. <i>Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA <i>Zawarte w WYROKU</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. J. (1)	7	4	Na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 8 lutego 2022 roku, godz. 6.50.
A. W. (1)	8	4	Na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 14 czerwca 2022 roku, godz. 6.55.
J. I. (1),	9	3	Na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 22 czerwca 2022 roku, godz. 7.10 do dnia 22 czerwca 2022 roku, godz. 12.53.
J. J. (1)	10	1	Na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. nakazano

		zwrócić J. J. (1) dowody rzeczowe w postaci bluzy koloru szarego z kapturem i bezrękawnika koloru czarnego.
6. inne zagadnienia		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>Wobec wniosku adwokata z urzędu sąd zasądził na rzecz adw. A. B. kwotę 3480 zł. wynagrodzenia zgodnie z § 11 ust.1 pkt 2 i ust. 2 pkt 5, § 17 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. poz. 1800 ze zm.), w związku z orzeczeniem jakie w dniu 20 grudnia 2022r. wydał Trybunał Konstytucyjny, który stwierdził, iż § 17 ust. 1 pkt 2 oraz § 17 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez</p>		

<p>adwokata z urzędu (Dz. U. z 2019 r. poz. 18, ze zm.) są niezgodne z art. 64 ust. 2 w związku z art. 31 ust. 3, art. 32 ust. 1, art. 2 i art. 92 ust. 1 zdanie pierwsze Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przez to, że wskazane w nich stawki dla adwokatów ustanowionych obrońcami z urzędu są niższe od stawek w tych samych sprawach dla adwokatów ustanowionych obrońcami z wyboru.</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>7. Podpis</p>		